

Titus Liuius ab urbe condita: Cum Publius ob æs alienum paternum nexum dedisset.

¶ FAC ESSE, Fac potuisse, Fac uelle.

F^{ut sit ita} Ac esse, fac potuisse, fac uelle, & facite, ac eiusmodi, modus est loquendi ueterum illorum: idq; significat, quod illiterati dicunt, Ponamus quod ita sit, ponamus quod ita fieri potuerit, ponamus quod ita uelis. Aut ut aliqui se elegantius dicere putant, Posito quod ita sit, aut dato quod ita sit, uel ponamus ita esse. quo quid est uulgarius, aut rudius? Hæc ergo barbaries omnino excludenda est, introducendaque uera Latinitas per hos ueros, propriosq; dicendi modos.

Cicero in Philippicis: ^{ut ita q; potuit} Fac potuisse, quod est aliud beneficium latronum?

Ibidem: Hominem perditissimum, sed fac, ita non esse, num Latine scit?

In secunda Philippica: Eum tu occideres? fac potuisse?

Idem in Philippica xiiij. Facite hoc meum consilium, legiones nouas non improbare.

Idem Attico: Me fac posse tuto, multi enim hortantur, num etiam honeste?

Eidem: Nam liberalibus quis potuit in senatum non uenire? fac id potuisse aliquo modo, num etiam cum uenisset, libere potuimus sententiam dicere?

In Tusculanis: Fac totum dolere corpus.

Ibidem: Sed fac ut isti uolunt, animos non remanere post mortem.

Ibidem: Fac animum sic interire ut corpus.

De diuina

De diuinatione: Fac dare deos, quod absurdum est, quid refert, si accipere non possimus?

In Verrem: Fac ita esse, tamen hoc ferendū nullo modo est.

De oratore: Sed fac esse, nihil superest.

Idem de natura deorum: Fac esse distentum cælum.

Cleantes in quibusdam pulcherrimis carminibus, illo felici sæculo in Latinum uersis. Ducor parens, celsicq; dominator Poli quocunq; placuit, nulla parendi mora est: Adsum impiger, fac nolle, comitabor gemens, malusq; pati ar quod licuit bono: Ducunt uolentem fata, nolentem trahunt.

¶ FERRE ad cælum.

Ferre ad cælum, modus est loquendi Romano more: scilicet tantum aliquid laudare, ut laudibus quasi ad cælum feratur.

Cicero in Verrem: Iuuant me hæc prædara nomina artificum, quæ isti ad cælum ferunt.

Idem Furuius: Propterea festinatio abducat à tantis laudibus, quibus te omnes in cælum iure, & uere ferunt.

Idem De oratore: Quæ tu uerbis ad cælum extulisti.

Idem Attico: Scribis enim in cælum ferri.

Idem ad equites Ro. Quem uirtutis gloria cum summa laude extulit ad cælum.

Horatius: Quæ uos ad cælum fertis rumore secundo.

¶ FERRE in oculis, Habitare in oculis.

Ferre, & esse in oculis, modus est loquendi, quo ualde diligere, & diligere significetur. Habitare autem in oculis per translationem est ita frequenter & assiduam esse, ut quasi
in oculis

in oculis habitetur.

Cicero ad Quintum fratrem: Balbum in oculis fero.

Idem de responsis Aruspicum: Ferebāt in oculis hominem.

Idem Tironi: Nam isti duo uix sunt digni, quibus alteri Celsenam, alteri Cossutianarum tabernarum fundamenta credas, te (ut dixi) fero in oculis.

Idē in Antonium: Nam Trebellium ualde iam diligit, ode-
rat cum ille tabulis nouis aduersabatur, iam fert in oculis.

Terentius uerbum Fero dimisit in Eunuchō: Rex te ergo in oculis?

Cicero ad Atticum: Itaq; publicanis in oculis sumus, gratis inquis uiris, sensimus.

Cicero pro Planco: Feci ut postea quotidie præsentē me uiderent, habitauī in oculis.

Idem Attico: Visum est hoc mihi ad multa quadrare, præsentem me uiderent, habitauī in oculis.

FRUGI.

Frugī à fruge dicitur, quod indeclinabile est: compositū tamen cū Bono antiqui quandoq; ponebant, ut utrunq; dicerent, & seruus frugi, & seruus bonæ frugi. ^{v. uil'}

Plautus in Pseudolo: Cupis me esse nequam, tamen ero frugi bonæ.

Vulpianus ad legē Aquiliam, lege, Inde Neratius: Sed si bonæ frugi seruus intra annum mutatis moribus occisus sit.

Idem de quibus rebus ad eundē iudicem eatur, lege, Si quis seruum: Interesse fructuarij uidetur bonæ frugi seruū esse.

Infiniti penè dicendi modi à ueteribus illis Latinitatis cōditoribus à uerbo Facio deducti sunt. Quorū & si aliqui
multa

multa notauerint, nos longe plurima collegimus, quæ in usum publicum facere iudicauimus.

☞ FACERE delitias. *.i. delitiani*

Plautus in Menechmis: Eia delitias facias?

☞ FACERE damnum, pro eo quod dicimus, damnũ pati.

Plautus in Mercatore: Non miror si quid damni facis, aut flagitiij.

Cicero in Bruto: Damnus enim illius immaturo interitu res Ro. Latinæq; literæ fecerunt.

Idem in Ver. Quid si docebo iudices eos, qui CCCC. milia mod. lucrifaciunt, damnus facturos fuisse?

☞ FACERE facinus, & scelus. *quoida dicit doer*

Plautus in Bacchidibus: Atridæ duo fratres dicuntur fecisse facinus maximum.

T. Liuius ab urbe condita: Qui alienis manibus pessimum facinus facere.

Cicero De oratore: Scelus eos nefarium facere dicunt.

☞ FACERE iratum. *toernich maefen*

Cic. De oratore: Cũ iratum aduersario Iudicẽ facere uellet.

☞ FACERE flagitium.

Plautus in Mercatore: Ait flagitium, & damnus fecisse.

☞ FACERE stipendia.

T. Liuius ab urbe condita: Centuriæ, quæ sine armis stipendia facerent.

Ibidem: Qui stipendia pedibus propter paupertatẽ fecisset.

☞ FACERE prælium. *præliari*

Cæsar in commentarijs: Paruulis equestribus prælijs ad aquam factis.

¶ FACERE sacrificium, & sacra. *·i· sacrificare*
Cicero in Bru. Licet aliquid etiam de M. Popiliij ingenio suspicari, qui cum consul esset, eodemq; tempore sacrificium publicum cum lena faceret.

T. Liuius ab urbe condita: Quid nam tu hospes paras, inquit, incestum sacrificium (ut dicunt) facere?

Ibidem: Qui sacra publica populo Romano faceret.

Ibidem: Castius eum sacra priuata facere.

Ibidem: Illi sacra quædam in monte Albano, Lauinóq; uobis facienda tradiderunt.

Ibidem: Dedicata est à T. Quintio duumuiro sacris faciendis.

Idem de bello Punico: Ne solenne sacrum in monte faceret.

¶ FACERE æs alienum. *·i· facere debita*

Idem ab urbe condita: Aes alienum fecisse.

¶ FACERE testamentum.

Cicero De oratore: Ac se tanq; in procinctu testamentum faceret sine libra atq; tabulis.

¶ FACERE finem. *finire*

Plautus in Asinaria: Sermoni iam finem face tuo.

Terentius in Phormione: Iam finem faciam dicendi mihi: peccandi cum ipse de se finem non facit.

Cicero pro Gn. Plan. Nam istius uerbi quousq; poterat esse inuidia: datus est tibi ille, condonatus ille, non facis finem, ferre non possumus.

Idem in Verrem: Difficile est enim finem facere precio, nisi libidini feceris.

Idem in Rullum: Finem feci offerendi mei.

Cæsar in commentarijs: Finem properandi facit.

Ibidem

Ibidem: Neq; prius finem sequendi fecerunt, q̄ muro oppi-
di appropinquauerunt.

T. Liuius: Finem tandem certaminum facerent.

Hircius in commentarijs: Maxime uellem, inquit, homines
suae petulantiae nimiae, q̄ libertatis aliquando finē fecissent.

Ibidem: Cum iam Cæsar existimasset hostes pulsos, deterri-
tosq; finem laceffendi facturos.

¶ FACERE fidem. *geloeuen doen.*

Cicero in Catilinam: Fidem faceret oratio mea.

Idem in L. Pisonem: Non facies fidem scilicet cum hæc di-
sputabis.

Idem De oratore: Fidei faciendæ causa.

Ibidem: In locis, quos ad fidem orationis faciendam adhi-
beri dixit.

Idem in Hortensio: Meo autē iudicio ita est maxima in sen-
sibus ueritas, si & sani sunt, & ualentes, & omnia remouen-
tur, quæ obstant, & impediunt. Itaq; & lumen mutari nolu-
mus: & situs earum rerum, quas intuemur, & interualla, aut
contrahimus, aut deducimus, multaq; facimus usq; eò: dū
aspectus ipse fidem faciat sui iudicij.

Idem Attico: An mihi nutus tuus non faceret fidem?

Eidem: Quod nisi fidem mihi fecisset.

Idem pro T. Annio Milone: Nudauit se in sanctissimo tem-
plo: quoniam uita talis, & ciuis, & uiri fidem non faciebat.

Idem in Catilinam: Vt quoniam auribus uestris propter
incredibilem magnitudinem sceleris minorem fidem face-
ret oratio mea.

Idem in Bruto: Credit ijs, quæ dicuntur, qui audit oratorem,

uera putat, assentitur, probat, fidem facit oratio.

☞ FACERE ludos. *spelle anstellen*

Cicero ad Quintum fratrem: Quanta tandē pecunia penderetur, si omniū nomine quicumq; Romæ ludos facerent.

Idem Attico: Ludos facere absens malebat.

☞ FACERE scriptum.

Titus Liuius ab urbe condita: Neq; eius accipi nomē, quod scriptū faceret, tabulam posuisse, & iurasse se scriptum non facturum, quam aliquando antea desisse scriptum facere, arguit Macer Licinius,

☞ FACERE dolorem, & luctum. *we daege andoen*

Cicero Attico: Nulla medicina tā facit dolorē, q̄ quæ sanat.

Titus Liuius de bello Macedonico: Audita clades, simul pauiorem, simul luctum ingentem fecit.

☞ FACERE castra. *castrametari*

Cicero Catoni: In Licaonia castra apud Iconium faceret, & subdit: Apud oppidum castra fecit.

Gneus Pompeius Lucio Domitio: Neq; castra propter anni tempus, & militum animos facere possum.

Cæsar in commentarijs: Castra facere constituit.

Hircius in commentarijs: Ad aquam fecit castra.

Ibidem: Loco excelso fecit castra.

Ibidem: Ibi castra ducentarum legionum fecit.

☞ FACERE periculum. *v. experiri*

Plautus in Cistellaria: Face semel periculum.

Terentius in Andria: Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris.

Cæsar in commentarijs: Vt in æquū locum descenderent, legionumq; pericula facerent.

☞ Facere

¶ FACERE conuitium. *conuitiari*

Modus est loquendi, quo significatur contumelijs quem la-
cessere, Et quod inepte dicunt: Dicere illi iniuriam.

Plautus in Mostellaria: Sic & praesenti tibi facit conuitium.

Idem in Bacchidibus: Vt ne clamorē hic facias, nec conuitiū.

Idem in Mercatore: Male mihi precatur, & facit conuitium.

Terentius in Adelphis: Non fecisse erit melius hic conuitiū.

Cicero pro Cluentio: Conuitium C. Iunio iudici quaestionis
maximum fecit.

Idem Attico: Cato aduolat, conuitium Pisoni consuli miri-
ficum fecit.

Ouidius ad Corinnam:

Quid queror, & toti facio conuitia caelo?

Sabinus in epistola pro Helena: Nec faciā surdis conuitia
fluctibus ulla.

Vulpianus de iniurijs, & famosis libellis, lege, Iniuriarum:

Fecisse conuitium non tantum is uidetur, qui uociferatus
est: uerum is quoq; qui concitauit ad uociferationē. & pau-
lo supra: Conuitium autem dicitur, uel à concitatione, uel à
conuentu, hoc est, à collatione uocum.

Caius eodem, lege: Si plures serui aliquem simul ceciderint,
aut conuitium alicui fecerint, singulorum proprium est ma-
leficium.

¶ FACERE naufragium. *piditari.*

Cicero Tironi: Qui cupide profecti sunt multi, naufragia
fecerunt.

¶ FACERE promissum. *geloefte volltrefen*

Cicero de officijs: Vt reddere depositum, etiam ne furioso

y 3 facere

facere promissum. & in eodem: Promissum potius non faciendum, quàm tam tetrum facinus admittendum fuit. & subdit: Ergo promissa non facienda nonnunquã. & subdit: Facere promissa stare conuentis, reddere deposita, commutata utilitate fiunt, non honesta.

¶ FACERE iter. *pficisci, reysen*

Cicero pro Gn. Planco: At ego cum casu diebus ijs itineris faciendi causa decedens è prouincia, Puteolos forte uenisssem.

Idem Senatui, populóq; Romano: Iter in Ciliciam non facere institui,

Idem de diuinatione: Cum duo quidam Arcades familiares iter unà facerent.

Ibidem: Eudemũ Cyprium familiarem suum iter in Macedoniam facientem.

Idem Catoni: Cum exercitu lustrato iter in Ciliciam facere cœpisssem.

Idem in Verrem: Iter per Siciliam facere uoluerat.

Gn. Pompeius Lucio Domitio: Præsidia Curionẽ, quæ in Umbria, & Tuscia erãt, cõtrahere, & ad Cæsarẽ iter facere.

Cæsar in cõmentarijs: Iter caute, diligẽterq; faciat, perscribit.

¶ FACERE turbas. *ur turbare*

Plautus in Bacchidibus: Tantas turbellas facio.

Cicero in Verrem: Maximas in istius castris fecisse turbas dicitur.

¶ FACERE uerbum & uerba. *ur loqui*

Verbum, & uerba facere, modus est loquendi, significans id quod loqui: id enim est, Nõ multa uerba faciã, & nõ multa loquar

loquar, sed ita tunc loquebantur. Quid autē inter se discrepent, ex inferioribus autoritatibus planē uideri potest: nā Facere uerba, loqui, & explicare uerbis rem significat: Facere uerbum est uix loqui, mussare, uel pauca proferre.

Plautus in Asinaria: Neq; ullum uerbū faciat perplexabile.

Ibidem: Verbum herde facere non potes.

Ibidem: Haud uerbum faciam.

Idem in Bacchidibus: Verbum nullum fecit.

Terentius in Andria: Nunq̄ cuiq̄ nostrum uerbum fecit.

Cicero pro Sexto Roscio Amerino: Non me herde uerbū fecisses.

Ibidem: Dēq; ea societate neminem esse, qui uerbum facere hoc tempore auderet.

Idem in Bruto: Cum esset relictus à cæteris, & uerbum facere non posset.

Idem in Pisonem: Quacūq; de re uerbum facere coeperatis.

Idem in Philippicis: Ne uerbum quidem ausus est facere.

Idem Gn. Planco: Verbum nemo facit.

Idem pro Aulo Cluentio: Cum ille uerbum omnino in hac ipsa causa facere nullum potuerit.

Idem pro P. Quintio: Sed omnino uerbum facere conari.

Idem in Verrem: Ipsi illi tui conuiuæ, cōsiliarij, & conscij uerbum facere non audebant. & subdit: Nam antequàm uerbum facerem, de sella surrexit.

☞ FACERE uerba. *loqui plura*

Plau. in Aulular. Sic uerba hic facio, quasi negotij nihil fiet.

Ibidem: Nunc uerba ne facias soror.

Idem in Stico: Multa scio facienda uerba.

Idem

Idem in Milite: Vt multa uerba fecit?

Idem in Perfa: Verba quidem haud indocte fecit.

Idem in Rudente: Verba facimus, it dies.

Cicero Attico: At me existimaris ad manēdum esse propensio-
riorem, quod plura in ea parte uerba fecerim?

Idem pro P. Quintio: Neq; tamē iam multa uerba faciam.

Idem pro L. Man. Et ex hoc ipso loco permulta idem contra
legem uerba fecisti.

Idem in Philippicis: Quod Tribuni plebis uerba fecerūt, ut
senatus Caleñ. Ianuarij haberetur.

Idē in Verrem: Quod ego in senatu quanta uerba fecissem.

Idem pro domo sua: Qui conuentu bonorum uirorum uer-
ba de salute mea fecerant,

Horatius: Verba facit Leno.

T. Li. ab urbe con. Multa de Hieronymi fide uerba fecerūt.

Idem de bello Punico: Pauca uerba facienda sunt.

Vulpianus de petitione hereditatis, lege, Item: Cōsules uer-
ba facere de his.

☞ FACERE iusta. *·i· exequias celebrare.*

Plautus in Cistellaria: Postq̄ ille uxori iusta fecit.

·i· potēte, p̄bere ☞ FACERE copiam. *·i· willen doen*

Idem in Asinaria: Vti sibi amanti facerem argenti copiam.

Ibidem: Feci enim ei quod orauit, mei copiam.

Idem in captiuis: Gratiam habeo tibi, cū copiam istam mi-
hi, & potestatem facis.

Idem in Perfa: Vti tibi recte conciliandi facerem copiam.

☞ FACERE medicinam. *·i· adhibere medicinā*

Idē: Si medic⁹ ueniat, q̄ huic morbo facere medicinā potest.

Cicero

Cicero pro P. Quintio: Medicinæ faciendæ locus non erit.

Judicare ¶ FACERE Iudicium, facere autoritatem. *gehoer maeken*

Plautus in Cistellaria: Mi spectatores facite iudicium.

Cicero pro lege Manilia: De quo homines uos, id quod maxime facit autoritatē, tanta & tam præclara iudicia fecistis.

¶ FACERE lucrum. *lucrar*

Plautus in Mercatore: Lucrum ingens facio.

Idem in Perfa: Recte rem gero, & facio lucrum.

Ibidem: Vnde tu prægrande lucrum facias.

¶ FACERE coniecturam. *gissen*

Idem in Casina: Ego hanc de me coniecturam domi facio.

Cicero in Verrem: Ex quibus coniecturam facere de omnibus possitis.

Ibidem: Vos rogarem, ut coniecturam faceretis.

Ibidē: Verū ut ex uno de cæteris coniecturā facere possitis.

¶ FACERE rem diuinam. *sacrificare*

Plautus in Curculione: Postquam rem diuinam feci, uenit in mentem mihi.

Cato de re rustica: Eam rem diuinam, uel seruus, uel liber libebit facito.

Cicero in Verrem: Res illum diuinas apud eos deos in suo sacrario propè quotidie facere uidisti.

Titus Liuius ab urbe condita: Rem diuinam facere.

Idem de bello Macedo. Res diuinas facere maioribus hostijs iusserunt.

Hircius in commentarijs: Postero die diuina re facta.

¶ FACERE furtum. *furari*

Plautus in Rudente: Furtum ego uidi, qui faciebat.

¶ FACERE rem. *offirere*

Horatius: Is ne tibi melius suadet, q̄ ut rem facias, rē si possis recte: si non, quocunq; modo rem.

¶ QVANTI facere. *apchten*

Hōra. Septimius Claudij nimium intelligit unus, Quanti me facias.

¶ FACERE officium. *geboer doen*

Idem: Officium facio, tu poscis filia.

¶ Mecū facere, secū facere, unā facere, nobiscum facere, modi sunt loquendi, a paucis (ut reor) notati: significant enim id quod Mecum sentire, quo loco multi insulse ponūt, pro me facere.

Cicero pro P. Silla. L. Cassium dixerunt commemorasse cū cæteris Antonium secum facere. & subdit: Quid tum? Cassius si respondisset idem sentire, & secum facere Sillam: tamen mihi non uideretur in hunc id criminofum esse debere. & subdit: Non respondit, tamē unā facere Sillam.

Idem in Partitionibus: Defensor autem ad ea, quæ proposuit, æquitate nitatur, & ea causa secū facere fateatur.

Idem pro Aulo Cecinna: Rem & sententiam interdicti mecum facere fatebatur, uerbo me excludi dicebat.

Ibidem: Nam uerba ipsa sponfionis facerent mecum, si uellem diligenter attendere.

Ibidem: Cum uideatis autoritatem sapientissimorum hominum facere nobiscum.

Horatius: Et sapit, & mecum facit, & Ioue iudicat æquo.

Idem: Mecum facientia iura.

¶ Facere uersus.

*Qui dicitur
hor facit mecum. h° est
pro me.
h° facit secū, h° sentit
pro eo.*

☞ FACERE uersus. *versificare*

Horatius: Paupertas impulit audax, ut uersus facerem.

☞ Facere sumptum. *kosten doen*

Idem: Pro quæstu sumptum facit.

Varro de re rustica: Nemo enim sanus mēte debet uelle impensam, ac sumptū facere in cultura, si uidet nō posse refici.

Cicero pro lege Manilia: Non modo ut sumptum faciat in militem, nemini uis affertur.

☞ Facere uitium. *zyten, zysen,*

Cic. in Topicis: Si ædes ex se corruerunt, uitiumue fecerunt.

Labeo locati & conducti, lege, Quod si etiam huius domus mercedem, quæ uitium fecisset, deberi putat.

Vulpianus de damno infecto, lege finita: Si spatia inter uitiosam partem intercedant, & ea quæ uitium non fecit. & subdit: Si insula adiacens domui uitium faciat.

Vitruuius: Si uenti frigidi sunt, ledunt: si calidi, uitiant: si humidi, nocent: idem faciunt uitia pauimentis.

Hircius in commentarijs: Vigilia secunda propter multitudinem telorum: Turris lignea, quæ nostra fuisset ab initio, uitium fecit, usq; ad Tabulatū secundum, & tertium.

☞ FACERE iniuriam. *iniuriari.*

Plautus in Rudente: Faciet nemo iniuriam.

Cicero in Verrem: Quid dices? id quod dictitas iniuriam tibi fecisse ueram? & subdit:

Cum maximam C. Verres iniuriā fecerit. & subdit: At cum tibi C. Ver. fecit iniuriam.

Idem in L. Pisonem: Facio iniuriā fortissimo uiro mortuo.

Horatius: Luctandum in turba, facienda iniuria tardis.

¶ FACERE impetum. *ynfull doen*

Cicero Catoni: Armenium regem in Capadocia impetum esse facturum.

Idem pro lege Manilia: Sed in exercitum uestrum clarū atq; uictorem impetum fecit.

Idem pro Publio Sextio: Impetum faciunt in Fabritium.

Idem pro Tito Annio Milone: Statim complures cum telis in hunc faciunt de loco superiore impetum.

¶ FACERE contumeliam. *spijt andoen*

» Ut uideant omnes modum loquendi ab illis optimis eius
 » . ætatis autoribus diligentissime fuisse seruatum: & si quid
 » . esset ab aliquo id ætatis uiro docto interuersum, statim es-
 » . se explosum: legant Ciceronem, qui Philippica tertia re-
 » . prendit Antonium, qui contumeliam facere dixerit:
 » . Quid est porrò, inquit, facere contumeliam? quis sic loqui-
 » . tur? & subdit: Nonne satius est mutum esse, quàm quod
 » . nemo intelligat dicere? & paulopost: Præter duos uos lo-
 » . quitur isto modo nemo. Quis sic loquitur ait? non quis sic
 » . est locutus? Nam ueteres ante Ciceronem, Facere contu-
 » . meliam, aliquando dixerunt.

Plautus in Asinaria: Tu contumeliam alteri facias, tibi non dicatur.

Cato: In hac contumelia, quæ mihi per huiusce domi petulantiam factum itur.

» Videtur ergo Cicero ætatem suam emendate loquētem no-
 » . tare, antiquiores alias carpere, & quasi posteris præscribe-
 » . re, ut politiorē & abstersam à ueteribus quasi rubigine mū-
 » . diorem, suæ ætatis modum imitentur.

Facere

☞ FACERE modos. *cōponē carmina*

Terentius in argumento Andriæ: Flaccus Claudij filius modos fecit tibijs paribus, dextris, & sinistris.

Cicero De oratore: Neq; id actores prius uiderunt, q̄ ipsi Poëtæ, q̄ deniq; illi etiam, qui fecerunt modos.

☞ FACERE gratum. *angeneem doen*

Idem Attico: Feceris mihi gratum, si ante eò ueneris.

Eidem: Per mihi per inquam gratum feceris.

☞ FACERE potestatem. *mechtich maecten, macht gheuen.*

Varro de re rustica: Secundum cibum large ut bibant, faciunt potestatem.

Ibidem: Sæpe etiam quærendi potestatem facit de his.

Cicero in Verrem: Neque se alijs uidendi potestatem esse facturum.

☞ FACERE argentariam.

Ibidem: Qui argentariam Regij maximam fecerat.

Ibidem: Quam ille argentariam Lepti fecisse dicit.

☞ FACERE manum. *cōgregatorij militu*

Ibidem: Illi nocte, facta manu armataq; ueniunt.

☞ FACERE prælium. *præliari*

Ibidem: Princeps enim omnium Pāsa prælij faciendi, & cū Antonio configendi fuit.

☞ FACERE uellaturam.

Varro de re rustica: Item dicuntur, qui uecturis uiuunt, uellaturam facere.

☞ FACERE cædem. *cæde*

Cicero pro Tito Annio Milone: Obuiam fit ei Clodius expeditus

peditus in equo, nulla rheda, nullis impedimentis, nullis
Græcis comitibus (ut solebat) sine uxore, quod nuncq̄ ferè
cum hic insidiator, qui iter illud ad cædem faciendam ap-
parasset, cum uxore ueheretur in rheda penulatus.
Ibidē: Potuit ne Fabritio uiro optimo, cum de reditu meo
legem ferret, pulso crudelissima in foro cæde facta?
Idem pro P. Sextio: Cædem maximam facias.

¶ FACERE uota. *vouere*

Cato de re rustica: Marti Syluano in sylua interdium in capi-
ta singula bouum uotum facio.

Idem pro Milone: Deinde subito uultu Milonis perterri-
tus fugeret ad Tyberim, uos, & omnes boni uota feceritis,
ut Miloni uirtute sua uti liberet.

Ibidē: Vota em̄ feceratis, ut in eos se potius mitteret, quàm
in uestras possessiones.

¶ FACERE insidias. *insidiari*

Cicero pro Tito Annio Milone: Milo unus urgebat: hic Di
immortales (ut supra dixi) mentem dederunt illi perditio,
ac furioso, ut huic faceret insidias.

¶ FACERE funus. *sepelire*

Cic. pro Cluentio: Et ibi de intégro fun⁹ iã sepulto filio fecit.

¶ FACERE reum. *accusare*

Cicero pro Cluentio: Tamen habitus Oppianicū reum sta-
tim non fecit.

Ibidem: Reum statim fecit.

Ibidem: Apud eosdem Iudices reus est factus.

¶ FACERE mentionem. *entwægen*

Cicero pro Cluentio: Quo tandem igitur ore mentionem
corrupti

corrupti iudicij facitis?

¶ FACERE iudicatum.

Idem pro Lucio Flacco: Cum iudicatum non faceret.

¶ FACERE imperata.

Cæsar in cõmentarijs: Iussus arma abijcere, imperata facere.

¶ FACERE uindemiam. .i. vindemiare

Varro de re rustica: Vuas autẽ legere, & uindemiam facere inter æquinoctium autumnale, & Vergiliarũ occasum.

¶ FACERE sementem. .i. facit doem

Cato de re rustica: Sementem facito ita.

¶ FACERE hæredes. *Exuo machõ*

Cicero in Verrem: Viros bonos & honestos complures fecit heredes.

Ibidem: Fecit hæredem M. Octauium Ligurem.

¶ FERRE, inferre, & referre.

Ferre, & inferre pedem, est intrare. Referre pedẽ est eius contrarium: quod inepte multi dicunt, retrahere se. Afferre pedem, uenire. Conferre pedem, simul congregari. Efferre pedem, est exire. Qui modi dicendi iam cum bonis alijs literis penè ad unum interierunt.

Vergilius: Inde domum si forte pedem, si forte tulisset, Me refero.

Idem: Ferte pedem, Fauniq; simul, Dryadesq; puellæ.

Horatius: Quam nec ferre pedem dedecuit choris.

Plautus in Menechmis: Propera Menechme fer pedem.

Ibidem: Huc intro retulisti pedem.

Titus Liuius ab Vrbe cõdita, inclinante iam in deterius Latinitate, præpositionem addidit, & Inferre pedem, pro Ferre di

- Ferre dixit: Audent ultro gradum inferre.
 Ibidem: Paulopost ultro inferens pedem, ad unum omnes occidit.
 Ibidem: Clamore renouato inferunt pedem.
 Horatius: Neq; impudica Colchis intulit pedem.
 ¶ REFERRE pedem: *subtrahere se.*
 Plautus in Mercatore: Hanc uolo prius rem agi, q̄ meum intro refero pedem.
 Vergilius: Ille pedem referens, & inutilis, in c̄p̄ ligatus, Cedebat.
 Ouidius de Ponto:
 Cum profugum possis ipse referre pedem.
 Ibidem: Turpe referre pedem: nec passu stare tenaci.
 Catullus: Ad Idæ rettuli nemora pedem.
 Propertius: Nescit uestra ruens ira referre pedem.
 Galba Ciceroni: Duæ cohortes erant, & cohors pratoria pedem referre cœperunt.
 Titus Liuius ab urbe condita: Cum gradum rettulissent.
 Ibidem: Interfectum rati gradum rettulerunt.
 Ibidem: Ni referentibus gradum consul metum excussisset.
 Ibidem: Vt pariter & socij rem inciperent, referrentq; pedē.
 Ibidem: Dum pedem referunt, ne à tergo uulnerarentur.
 Ibidem: Primo resistunt: deinde referunt pedem.
 Ibidem: Dolo, non metu pedem rettulit.
 Ibidem: Tum primum referri pedem apparuit.
 Cæsar in commentarijs: Pedem referre, & loco excedere non turpe putarent.
 Ibidem: Vulneribus defessi pedem referre.

Ibidem

Ibidem: Paulatim modo pedem retulerunt.

Ibidem: Permoti Barbari constiterunt, ac paulum modo pedem retulerunt.

¶ **AFFERRE** pedem. *venire*
 Catullus: Abite unde malum pedem attulistis.

¶ **CONFERRE** pedem. *congradi*
 Cicero pro Planco: Non possum magis conferre pedem (ut aiunt) aut propius accedere.

¶ **EFFERRE** pedem. *exire*
 Plautus in Captiuis: Seruate istū sultis intus serui, ne quoq̄ pedem efferat,

Vergilius: Mé ne efferre pedem genitor te posse relicto Sperasti?

Cicero ad Atticum: Nunc illum, qui pedē porta quoad hostis cis Euphratem fuit, nō extulerit, honore augeri? me in cuius exercitu spem illius exercitus habuit, idem nō assequi dedecus est nostrum.

¶ **FACINORIS, & sceleris crimen:**

Observandus & hic dicendi modus, quo Cicero aliquādo usus, posteros ut identidem uterentur edocuit: cum Facinoris crimen, crimen sceleris, crimen delicti quandoq̄ posuit. Crimen enim quandoque pro quadam quasi calumnia, siue accusatione: quandoq̄ pro ipso delicto: interdum pro genere peccati: Facinus uero, & scelus pro quadā specie, uel forma diffinitur.

Cicero M. Marcello: Primum ad se reuocarent maximi facinoris crimen.

Ibidem: Cur non cōprehenderint, cur nō ipsius confessionē
 A facinoris

facinoris multorum oculis, deniq; uoce, tanti sceleris crimē
expresserint.

Idem pro Cornelio Bal. Nam uerius nihil est, q̄ quod he-
sterno die dixit ipse, ita L. Corneliū de fortunis omnibus
dimicare, ut nullius in delicti crimen uocaretur.

Vergilius: Et crimine ab uno disce omnes.

Idem: Sere crimina belli.

Idem: Crimen amor uestrum.

Cic. pro P. Silla: Cur in pari causa, non paria signa criminis
reperiuntur?

Ibidem: Qui ab illis etiam in crimen uocantur.

Ibidem: Et ex ea crimen aliquod in P. Sillam quæris.

Ibidem: Neq; enim istorum facinorum tantorum tam atro-
cium crimen iudices P. Sillæ persona suscipit.

Idem pro Q. Ligario: Nouum crimen C. Cæsar, & ante hūc
diem inauditum.

Ibidem: Ergo hæc duo tempora carent crimine.

Ibidem: Sceleris uero crimine furoris parricidij immunes sint.

Idem pro L. Flacco: Maledictū omne nō modo crimē effugit.

Idem pro domo sua: Cui ego crimini respondere sine mea
maxima laude non possum.

¶ FACTVS ad unguem, ad libidines, non ita factus.

FACTUS ad unguē, factus ad libidines, non ita factus, mo-
di sunt loquendi felicitis illius sæculi elegantissimi.

Horatius: Fonteius ad unguem factus homo.

Cicero in Verrem: Rubrius quidam homo factus ad istius
libidines.

Idem in Bruto: Siue quod natura nō esset ita factus.

¶ Ad exem-

¶ AD EXEMPLVM, uel ad exemplar.

AD exemplum autem, uel ad exemplar, idem est quod ad similitudinem. *vel instar.*

Plautus in Mercatore: Verum ad hoc exemplum nuncq̄ ut nunc infanio.

Horatius: Plautus ad exemplar Siculi properare Epycarmi.
Alphænus de cōditionibus, lege, in testamento: Ut monumentum ad exemplum eius, quod uia salaria esset, fieret.

¶ NE ea res mihi sit fraudi. Fraus.

NE ea res mihi sit fraudi, hic modus loquendi apud ueteres id significat, quod, Ne ea res mihi ascribatur, uel ne noceat, neue uitio detur, unde pœna aliqua proueniat. Antiqui enim fraudem pœnam uocabant.

dat it my nicht vpgelacht werde.

Vulpianus de edilitio edicto, lege, Cum autē: Veteres fraudem pro pœna ponere solebant.

Cicero pro L. Murena: Id erit eius uictrico fraudi ac crimini.
Idē Attico: Fit gratia Bruti S. consultum, ut neue salaminis neue qui eis dedisset, fraudi esset.

Idem in Verrē: Statuūt illi, atq̄ decernūt, ut hæ literæ, quibus existimatio C. Verris læderetur, remouerētur: operaq̄ daretur, ne ea res C. Verri fraudi esse posset.

Idē pro Sexto Roscio Amerino: Id erit ei maximæ fraudi.

Idē in Philippicis: Censeo ut ijs, qui in exercitu Antonij sunt ne sit ea res fraudi, si añ Caleñ. Februarij ab eo discesserint.

Ibidē: Duos Gn. Pōpei summi, ac singularis uiri fratres incolumes haberem⁹, quib⁹ certe pietas fraudi esse nō debet.

Ibidē: Eis fraudi ne sit, quod cum M. Antonio fuerint.

Idem pro Cluentio: Quæ res nemini unq̄ fraudi fuit.

Idem Lentulo: Si quid ex ijs rebus, quas tibi fortuna largita est, nonnullorum hominū perfidia detraxerit: id maiori illis fraudi, quàm tibi futurum.

Horatius in Odis: Tu separatis Vuidus in iugis, Nodo coerces uiperino Bistonidum sine fraude crines.

Idem: Cui per ardentem sine fraude Troiam, Castus Aeneas patriæ superstes, liberum muniuit iter, daturus plura relictis.

Vulpianus: Si quid in fraudē, lege, Si quid dolo. Cognoscit Prætor, & operā dat, ne ea res fraudi sit.

T. Li. ab urbe cōdita: Alij metu, ne non uenisse fraudi esset.

Ibidem: Ne cui fraudi esset conscisse milites.

Ibidem: Ne cui fraudi esset secessio militum, plebisq;.

Ibidem: Vt transitio sibi, nec fraudi, nec honori sit.

Ibidē: Latū ad populum est, ne Seruilio fraudi esset, quod patre uiuo ædilis plebis fuisset.

Ibidem: Vt qui ciuis Campanus ante certum diem trāsisset, sine fraude esset.

Ibidem: Sua omnia sine fraude Pecij deportant.

Idē de bello Punico: Vt sine fraude Punicum emitteretur præsidium.

Idē ab urbe cōdita: Militibus cauendū, ne fraudi secessio sit.

Ibidem: Tulit ne cui fraudi secessio esset.

Ibidem: Iudicibus ne fraudi ea res sit curare.

GERMANVS.

Germanus non solum frater, aut ex Germania oriūdus quod manifestum est: Sed quandoq; etiam germana patria, germana lingua, german⁹ Atticus, & huiusmodi dicitur.